

शिवस्तवराजः

Shivastavarajah

सूत उवाच ॥

येकदा नारदो योगी परानुग्रहतत्परः ।
विमत्सरो वीतरागो ब्रह्मलोकमुपाययौ ॥१॥

तत्र दृष्ट्वा समासीनं विधातारं जगत्पतिम ।
प्रणम्य शिरसा भूमौ कृताञ्जलिरभाषत ॥२॥

नारद उवाच ॥

ब्रह्मजगत्पते तात नतोऽस्मि त्वत्पदाम्बुजम् ।
कृपया परया देव यत्पुच्छामि तद्दृश्यताम् ॥३॥

श्रुतिशास्त्रपुराणानि त्वदास्यात्संश्रुतानि य ।
तथापि मन्मनो याति सन्देहं मोहकारणम् ॥४॥

सर्वमन्त्राधिको मन्त्रः सदा जाप्यः क उच्यते ।
सर्वध्यानादिकं ध्यानं सदा ध्येयमिहास्ति किम् ॥५॥

वेदोपनिषदां सारमायुःश्रीजयवर्धनम् ।
मुक्तिकाङ्क्षापरैर्नित्यं कः स्तवः पठ्यते ब्रुषैः ॥ ६॥

धमं मत्संशयं तात त्वं भेत्तासि न कश्चन ।
ब्रुहि कारुण्यभावेन मह्यं शुश्रूषवे हि तम् ॥७॥

श्रुत्वाऽङ्गजवयो वेधा हृदि हर्षमुपागतः ।
देवदेवं शिवाकान्तं नत्वा याह मुनीश्वरम् ॥८॥

ब्रह्मोवाच ॥

साधु पृष्ठं महाप्राज्ञ लोकानुग्रह तत्पर ।
सत्सर्वं ते प्रवक्ष्यामि गोपनीयं प्रयत्नतः ॥९॥

प्रणम्यं पूर्वमुच्यार्यं नमःशब्दं समुच्यरेत ।
सयत्तुर्थैकवचनं शिवं यैव समुच्यरेत ॥१०॥

येष शैवो महामन्त्रः षड्वर्णाभ्यो विमुक्तिदः ।

सर्वमन्त्राधिकः प्रोक्तः शिवेन ज्ञानरूपिणा ॥११॥

अनेन मन्त्रराजेन नाशयितुं न शक्यते ।
तस्य पापं न पश्यामि मार्गमाणोऽपि सर्वदा ॥१२॥

अयं संसारदावाग्निर्मोहसागरवाऽवः ।
तस्मात्प्रयत्नतः पुत्र मन्त्रो ग्राह्यो मुमुक्षुभिः ॥१३॥

मातृपुत्रादिह योऽपि वेदधर्मविवर्जितः ।
सकृद्दुःखरणादस्य सायुज्यमुक्तिमाप्नुयात् ॥१४॥

किं पुनर्वक्ष्यते पुत्र स्वायारपरिनिष्ठितः ।
सर्वमन्त्रान्विसृज्य त्वमिमं मन्त्रं सदा जप ॥१५॥

ध्यानं तेऽहं प्रवक्ष्यामि ज्ञात्वा यन्मुच्यतेऽचिरात् ।
वेदोपनिषद्भुक्तं यं योगगम्यं सनातनम् ॥१६॥

ध्मियाणि नियम्यादौ यतवाग्यतमानसः ।
स्वस्तिकाद्यासनयुतो हृदि ध्यानं समाभेत ॥१७॥

नाभिनालं हृदिस्थं यं पङ्कजं परिकल्पयेत् ।
रक्तवर्णमष्टदणं यन्सूर्यादिशोभितम् ॥१८॥

समन्तात्कल्पवृक्षेण वेष्टितं कान्तिमत्सदा ।
तन्मध्ये शङ्करं ध्यायेद्देवदेवं जगद्गुरुम् ॥१९॥

कर्पूरसदृशं यन्शेखरं शूलपाणिनम् ।
त्रिलोचनं महादेवं द्विभुजं लसन्मूर्धितम् ॥२०॥

परार्धभूषणयुतं क्वणञ्जपुरमञ्जितम् ।
सरत्नमेभलाभकटिवस्त्रं सकुण्डलम् ॥२१॥

नीलकण्ठं जटावन्तं सकिरीटं सुशोभितम् ।
त्रैवेद्यादिप्रबन्धाढ्यं पार्वतीसहितं पुरम् ॥२२॥

कृपालुं जगदाधारं स्कन्दादिपरिवेष्टितम् ।
ध्मरेण पूजितं यक्षराजेन व्यजितं विभुम् ॥२३॥

प्रेतराजस्तुतं नीरनाथेन नामितं मुहुः ।
ब्रह्मणा गीयमानं यं विष्णुवन्द्यं मुनिस्तुतम् ॥२४॥

ध्यानमेतन्मया भ्यातं सूत वेदान्तशेखरम् ।
सर्वपापक्षयकरं जयसंपत्तिवर्धनम् ॥२५॥

अनेन सदृशं तात नास्ति संसारतारकम् ।
सर्वध्यानादिकं ध्यानं गोपनीयं सुत त्वया ॥ २५ ॥

कायवाङ्मनसोत्थं यत्पापमन्यय्य विद्यते ।
तत्सर्वे नाशमायाति ध्यानात्सत्यं वयो मम ॥ २७ ॥

वेदशास्त्रपुराणानि सेतिहासानि यानि य ।
ध्यानस्य तानि सर्वाणि कलां नाहन्ति षोडशीम् ॥ २८ ॥

प्रेम्णा कुरु महाभाग ध्यानमेतद्विमुक्तिदम् ।
अथ ते वयम्यहं योगिन स्तवं सर्वोत्तमं य यत ॥ २९ ॥

ब्रह्मास्यैव ऋषिः प्रोक्तोऽनुष्टुप छन्दः प्रकीर्तितम् ।
शिवो व दैवतं प्रोक्तं बीजं मृत्युञ्जयं मतम् ॥ ३० ॥

कीलकं नीलकण्ठश्च शक्तिः प्रोक्ता हरस्तथा ।
नियोगः सर्वशिद्ध्यर्थं मुक्तिकायाय वै मतः ॥ ३१ ॥

शिरस्यास्ये हृदि पदे कट्यां बाह्वेस्तु व्यापके ।
ऋष्यादीनि क्रमाद्युक्तेसाङ्गुष्ठाङ्गुलिभिः सुत ॥ ३२ ॥

मन्त्रन्यासं ततः कुर्याच्छृणु यैकाग्रमानसः ।
षडक्षराणि युञ्जीयादङ्गुष्ठाद्यङ्गुलीषु य ॥ ३३ ॥

हृदये य शिरस्येव शिभायां कवये यथा ।
नेत्रत्रये तथाऽस्त्रे य वर्षां ह्येवं य षट् क्रमात् ॥ ३४ ॥

नमः स्वाहा वषट् हुं य सर्वौषट् इट्कमो वदेत् ।
मन्त्रन्यासमिमं कृत्वा स्तवन्यासं समाचरेत् ॥ ३५ ॥

शिवं मृदं पशुपतिं शङ्करं यन्द्रशेखरम् ।
भवं यैव क्रमादेवमङ्गुष्ठादिहृदादिषु ॥ ३६ ॥

सर्वन्यासान्प्रयुञ्जीत यतुर्थीसहितान्सुत ।
नमोयुतान्नमश्चैव शिरसादिषु वर्जयेत् ॥ ३७ ॥

शिवं सर्वात्मकं सर्वपतिं सर्वजनप्रियम् ।
सर्वदुःखहरं यैव मोहनं गिरिशं भजे ॥ ३८ ॥

कामध्वं कामदं कान्तं कालमृत्युनिवर्तकम् ।
कलावन्तं कलाधीशं वन्देऽहं गिरिजापतिम् ॥ ३९ ॥

परेशं परमं देवं परंब्रह्म परात्परम ।
परपीडाहरं नित्यं प्रणमामि वृषध्वजम् ॥४०॥

लोकेशं लोकवन्द्यं च लोककर्तारमीश्वरम् ।
लोकपालं हरं वन्दे धीरं शशिविभूषणम् ॥४१॥

शिवापतिं गिरिपतिं सर्वदेवपतिं विभुम् ।
प्रमथाधिपतिं सूक्ष्मं नौभ्यहं शिभिलोचनम् ॥४२॥

भूतेशं भूतनाथं च भूतप्रेतविनाशनम् ।
भूधरं भूपतिं शान्तं शूलपाणिमहं भजे ॥४३॥

कैलासवासिनं रौद्रं इण्डिराजविभूषणम् ।
इण्डिभङ्गजटाजूटं प्रणमामि सदाशिवम् ॥४४॥

नीलकण्ठं दशभुजं त्र्यक्षं धूम्रविलोचनम् ।
द्विगुणं दिशाधीशं नमामि विषभूषणम् ॥४५॥

मुक्तीशं मुक्तिदं मुक्तं मुक्तगम्यं सनातनम् ।
सत्पतिं निर्मलं शंभुं नतोऽस्मि सकलार्थदम् ॥४६॥

विश्वेशं विश्वनाथं च विश्वपालनतत्परम् ।
विश्वमूर्तिं विश्वहरं प्रणमामि जटाधरम् ॥४७॥

गङ्गाधरं कपालाक्षं पञ्चवक्त्रं त्रिलोचनम् ।
विद्युत्कीटिप्रतीकाशं वन्देऽहं पार्वतीपतिम् ॥४८॥

स्फटिकाक्षं जनार्तिघ्नं देवदेवमुमापतिम् ॥
त्रिपुरारिं त्रिलोकेशं नतोऽस्मि भवतारकम् ॥४९॥

अव्यक्तमक्षरं दान्तं मोहसागरतारकम् ।
स्तुतिप्रियं भक्तिगम्यं सदा वन्दे हरिप्रियम् ॥५०॥

अमलं निर्मलं नाथमपमृत्युभयापहम्
भीमयुद्धकरं भीमवरदं तं नतोऽस्म्यहम् ॥५१॥

हरियुक्प्रदं योगिध्येयमूर्तिं सुमङ्गलम् ।
गजयर्माभ्रधरं प्रणमामि विभूतिदम् ॥ ५२॥

आनन्दकारिणं सौम्यं सुन्दरं भुवनेश्वरम् ।
काशिप्रियं काशिराजं वरदं प्रणतोऽस्म्यहम् ॥५३॥

श्मशानवासिनं भव्यं ग्रहपीडाविनाशनम् ।

મહાન્તં પ્રણવં યોગં ભજેઽહં દીનરક્ષકમ્ ||૫૪||

જ્યોતિર્મયં જ્યોતિરૂપં જિતક્રોધં તપસ્વિનમ્ |
અનન્તં સ્વર્ગદં સ્વર્ગપાલં વન્દે નિરઙ્ગનમ્ ||૫૫||

વેદવેદ્યં પાપહરં ગુપ્તનાથમતીન્દ્રિયમ્ |
સત્યાત્મકં સત્યહરં નિરીહં તં નતોઽસ્યહમ્ ||૫૬||

દ્વીપિયર્મોત્તરીયં ચ શવમૂર્ધાવિભૂષણમ્ |
અસ્થિમાલં શ્વેતવર્ણં નમામિ ચન્દ્રશેખરમ્ ||૫૭||

શૂલિનં સર્વભૂતસ્થં ભક્તોદ્ધરણસંસ્થિતમ્ |
લિઙ્ગમૂર્તિં સિદ્ધસેવ્યં સિદ્ધસિદ્ધિપ્રદાયકમ્ ||૫૮||

અનાદિનિધનાખ્યં તં રામસેવ્યં જયપ્રદમ્ |
યોધાદિં યજ્ઞભોક્તારં વન્દે નિત્યં પરાવરમ્ ||૫૯||

અચિન્ત્યમચલં વિષ્ણું મહાભાગવતોત્તમમ્ |
પરઘ્નં પરવેદ્યં ચ વન્દે વૈકુણ્ઠનાયકમ્ ||૬૦||

આનન્દં નિર્ભયં ભક્તવાચ્છિતાર્થપ્રદાયકમ્ |
ભવાનીપતિમાચાર્યં વન્દેઽહં નન્દિકેશ્વરમ્ ||૬૧||

સોમપ્રિયં સોમનાથં યક્ષરાજનિષેવિતમ્ |
સર્વાધારં સુવિસ્તારં પ્રણમામિ વિભૂતિદમ્ ||૬૨||

અનન્તનામાનમનન્તરૂપમનાદિમધ્યાન્તમનાદિસત્ત્વમ્ |
ચિદ્રૂપમેકં ભવનાગસિંહં ભજામિ નિત્યં ભુવનાધિનાથમ્ ||૬૩||

વેદોપગીતં વિધુશેખરં ચ સુરારિનાથાર્ચિતપાદપદ્મમ્ |
કર્પૂરગૌરં ભુજગેન્દ્રહારં જાનામિ તત્ત્વં શિવમેવ નાન્યમ્ ||૬૪||

ગણાધિનાથં શિતિકણ્ઠમાઘં તેજસ્વિનં સર્વમનોભિરામમ્ |
સર્વજ્ઞમીશં જગદાત્મકં ચ પદ્માનનં નિત્યમહં નમામિ ||૬૫||

વિશ્વસૃજં નૃત્યકરં પ્રિયં તં વિશ્વાત્મકં વિશ્વવિધૂતપાપમ્ |
મૃત્યુઙ્ગયં ભાલવોલોચનં ચ ચેતઃ સદા ચિન્તય દેવદેવમ્ ||૬૬||

કપાલિનં સર્પકૃતાવતંસં મનોવયોગોચરમમ્બુજાક્ષમ્ |
ક્ષમામ્બુધિં દીનદયાકરં તં નમામિ નિત્યં ભવરોગવૈદ્યમ્ ||૬૭||

સર્વાન્તરસ્થં જગદાદિદેનું કાલજ્ઞમાત્માનમનન્તપાદમ્ |
અનન્તબાહુદરમસ્તકાક્ષં લલાટનેત્રં ભજ ચન્દ્રમૌલિમ્ ||૬૮||

सर्वप्रदं भक्तसुभावहं य पुष्पायुधादिप्रणतिप्रियं य ।
त्रिलोकनाथं ऋषाब्जनाशं भजस्व नित्यं प्रणतार्तिनाशम ॥५८॥

आनन्दमूर्तिं सुभक्त्यवृक्षं कुमारनाथं विधृतप्रपन्नम ।
यज्ञादिनाथं परमप्रकाशं नमामि विश्वंभरमीशितारम ॥७०॥

एत्येवं स्तवमाभ्यातं शिवस्य परमात्मनः ।
पापक्षयकरं पुत्र सायुज्यमुक्तिदायकम ॥७१॥

सर्वरोगहरं मोक्षप्रदं सिद्धिप्रदायकम ।
माङ्गल्यं भुक्तिमुक्त्यादिसाधनं जयवर्धनम ॥७२॥

सर्वस्तवोत्तमं विद्धि सर्ववेदान्तशेखरम ।
पठस्वानुदिनं तात प्रेम्णा भक्त्या विशुद्धिकृत ॥७३॥

गोहा स्त्रीबालविप्रादिहन्तान्यत्पापकृतथा ।
विश्वासघातयारी य जाद्यपेयादिदूषकः ॥७४॥

कोटिजन्माजितैः पापैरसङ्ख्यातैश्च वेष्टितः
अष्टोत्तरशतात्पाठान् शुद्धो भवति निश्चितम ॥७५॥

महारोगयुतो वापि मृत्युग्रहयुतस्तथा ।
त्रिंशत्तदस्य पठनात्सर्वदुःखं विनश्यति ॥७६॥

राजवश्ये सहस्रं तु स्त्रीवश्ये य तदर्धकम ।
मित्रवश्ये पञ्चशतं पाठं कुर्यात्समाहितः ॥७७॥

लक्षपाठाद्भवत्यैव शिव एव न संशयः।
बहुना किमिहोक्तेन भावनासिद्धिदायकः ॥७८॥

पार्वत्या सहितं गिरीन्द्रशिखरे मुक्तामये सुन्दरे पीठे संस्थितमिन्द्रशेखरमहर्नाथादिसंसेवितम ।

पञ्चास्यं इषिराजकङ्कणधरं गङ्गाधरं शूलिनं
त्र्यक्षं पापहरं नमामि सततं पद्मासनस्थं शिवम ॥७९॥

एति श्रीपद्मपुराणे ब्रह्मनारदसंवादे शिवस्तवराजः संपूर्णः ॥